

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybė, siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, susitarė:

1 straipsnis

BENDRA SUTARTIES TAIKymo SRITIS

1. Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai, išskyrus atvejus, kai Sutartyje numatyta kitaip.

2. Sutartis jokių būdu neapriboja kokių nors išimčių, atleidimų, atskaitymų, įskaitymų ar kitų nuolaidų, kurie yra dabar ar bus ateityje numatyti:

- a) bet kurios Susitariančiosios Valstybės įstatymuose arba
- b) bet kokiame kitame susitarime tarp Susitariančiųjų Valstybių.

3. Neatsižvelgiant į 2 b) punkto nuostatas:

a) bet kokiam ginčui dėl to, ar priemonė yra priskiriama šios Sutarties taikymo sričiai taikomos tik šios Sutarties 26 straipsnio (Abipusio susitarimo procedūra) nuostatos, o šis ginčas sprendžiamas tik pagal šioje Sutartyje numatytas procedūras, ir

b) jeigu kompetentingi asmenys nenustato, kad apmokestinimo priemonė nepatenka į šios Sutarties taikymo sritį, tai tokiai priemonei taikomi tik šios Sutarties nediskriminacijos įsipareigojimai, išskyrus tokių nacionalinio režimo ar didžiausio palankumo statuso suteikimo įsipareigojimų atvejus, kurie gali būti taikomi prekybai prekėmis pagal Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos (*General Agreement on Tariffs and Trade*). Joks nacionalinio režimo ar didžiausio palankumo statuso suteikimo įsipareigojimas pagal bet kokią kitą susitarimą tokiai priemonei netaikomas.

c) Šio paragrafo tikslui „priemonė“ yra įstatymas, nurodymas, taisyklė, procedūra, sprendimas, administracinis veiksmas ar bet kokia panaši nuostata ar veiksmas.

4. Neatsižvelgiant į bet kokią Sutarties nuostatą, išskyrus šio straipsnio 5 paragrafą, Susitariančioji Valstybė gali apmokestinti savo rezidentus (kaip apibrėžta 4 straipsnyje (Rezidentas)), o esant pilietybei – gali apmokestinti savo piliečius taip, lyg Sutartis nebūtų taikoma. Šiam tikslui sąvoka „pilietis“ apima buvusius piliečius ir ilgalaikius rezidentus, kurių tokio statuso netekimo vienas iš pagrindinių tikslų buvo išvengti mokesčio, bet tik dešimties metų laikotarpiu, prasidedančio tokio netekimo dieną.

5. 4 paragrafo nuostatos netaikomos:

a) nuolaidoms, kurias Susitariančioji Valstybė suteikia pagal 9 straipsnio (Asocijuotos įmonės) 2 paragrafą, pagal 18 straipsnio (Pensijos, socialinis draudimas, rentos, alimentai ir pašalpos vaikams) 2 ir 5 paragrafus ir pagal 24 (Dvigubo apmokestinimo panaikinimas), 25 (Nediskriminacija) ir 26 (Abipusio susitarimo procedūra) straipsnius, ir

b) nuolaidoms, kurias Susitariančioji Valstybė pagal 19 (Valstybinė tarnyba), 20 (Studentai, praktikantai ir tyrinėtojai) ir 28 (Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai) straipsnius suteikia fiziniams asmenims, neturintiems tos Valstybės pilietybės ar leidimo nuolatos gyventi toje Valstybėje.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis:

a) Jungtinėse Valstijose: federaliniai pajamų mokesčiai, imami pagal Vidaus pajamų kodeksą (*Internal Revenue Code*) (bet išskyrus sukaupto uždarbio mokestį, privačių holdingo kompanijų mokestį ir socialinio draudimo mokesčius), ir akcizo mokesčiai, kuriais apdedamos privačių fondų investicinės pajamos (toliau vadinami „Jungtinių Valstijų mokesčiu“);

b) Lietuvoje: juridinių asmenų pelno mokestis ir fizinių asmenų pajamų mokestis (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“).

2. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius svarbesnius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose ar kituose įstatymuose, liečiančiuose Sutartyje numatytus jų įsipareigojimus, ir apie bet kokią oficialiai publikuotą medžiagą apie Sutarties taikymą, įskaitant išaiškinimus, nurodymus, taisykles ar teisinius sprendimus.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ reiškia Jungtines Valstijas arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas;

b) sąvoka „Jungtinės Valstijos“ reiškia Jungtines Amerikos Valstijas, bet neapima Puerto Riko, Virdžinijos salų, Guamo ar bet kokios kitos Jungtinių Valstijų valdos ar teritorijos. Vartojant geografinę prasme, sąvoka „Jungtinės Valstijos“ apima bet kokią su Jungtinių Valstijų teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Jungtinės Valstijos pagal Jungtinių Valstijų įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;

c) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kokią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;

d) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, palikiminį trastą (*estate*), trastą, bendriją, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokią vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonę, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai toks transportas kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia:

(i) Jungtinėse Valstijose – Iždo sekretorių arba jo atstovą, o

(ii) Lietuvoje – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;

i) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) bet koki fizinį asmenį, turintį Susitariančiosios Valstybės pilietybę, ir

(ii) bet kokį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ar, Lietuvos atveju, juridinio asmens teisių neturinčią individualią (personalinę) įmonę, tokį savo statusą įgijusius pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiajai Valstybei bet kuriuo metu taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip arba kompetentingi asmenys nesusitaria dėl bendros reikšmės remdamiesi 26 straipsnio (Abipusio susitarimo procedūra) nuostatomis, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, tikslams; bet kokia reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi prioritetą prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo buvimo vietos, nuolatinės gyvenamosios vietos, pilietybės, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu.

2. a) Tačiau sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį;

b) bendrijos, palikiminio trasto (*estate*) ar trasto gaunamų ar mokamų pajamų atveju ši sąvoka taikoma tiek, kiek tokios bendrijos, palikiminio trasto (*estate*) ar trasto pajamos apmokestinamos toje Valstybėje kaip rezidento pajamos – arba kaip jo paties arba kaip jo narių ar beneficiantų, ir

c) jeigu fizinis asmuo moka mokesčius kaip rezidentas, nes šis fizinis asmuo yra Susitariančiosios Valstybės pilietis ar nuolatinis rezidentas ir toks rezidentas kartu nėra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kita Valstybė laiko, kad toks fizinis asmuo yra pirma minėtos Valstybės rezidentas tik tada, kai šio fizinio asmens buvimas pirma minėtoje Valstybėje yra esminis, kai jis joje turi pastovią gyvenamąją vietą ar reguliariai gyvenamą vietą. Jeigu fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo rezidavimo Valstybė nustatoma remiantis 4 paragrafu.

3. Sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ apima:

a) tą Valstybę, jos politinį padalinį ar vietos valdžią ir bet kokią tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūrą ar organizaciją bei

b) juridinį asmenį, kuris įsteigtas pagal Susitariančiosios Valstybės įstatymus ir kuris paprastai atleidžiamas nuo mokesčio toje Valstybėje, nes toje Valstybėje jis yra įsteigtas ir veikia arba

(i) tik religiniam, labdaros, mokymo, mokslo ar panašiam tikslui, arba

(ii) tam, kad pagal programą aprūpintų samdomus darbuotojus pensijomis ar kita panašia į pensijas nauda.

4. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nėra vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurioje jis reguliariai gyvena;

c) jeigu jis reguliariai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra nacionalas abiejų Valstybių arba nėra nė vienos iš jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

5. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas kompanija yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentė, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu. Jeigu tokio susitarimo nėra, tokia kompanija nelaikoma nė vienos Susitariančiosios Valstybės rezidente, kad negalėtų pasinaudoti Sutarties teikiama nauda.

6. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo ar kompanija, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustato Sutarties taikymo tokiam asmeniui būdą.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinės veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę ir

f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima statybos teritoriją arba statybos ar įrangos objektą, bet tik jeigu jis egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai a) – e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo (bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas) dirba įmonės naudai ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje užsiima komercine-ūkine veikla tik per brokerį, komisionierių arba bet kokią kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės naudai ir kai tarp agento ir įmonės nusistovėjusios sąlygos skiriasi nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų asmenų, toks agentas šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu. Tokiu atveju taikomos 5 paragrafo nuostatos.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamas turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, susijusias su gamyba iš mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių ar su teise jais naudotis; jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos teisėms į aktyvus, gaunamus Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną ir nuogulas bei jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamas turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

6. Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitoje Susitariančiojoje Valstybėje apmokestinamas už pajamas iš nekilnojamojo turto, esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali pasirinkti skaičiuoti tokių pajamų mokestį nuo grynujų pajamų. Jungtinių Valstijų mokesčio atveju, nutarus taikyti ankstesnį sakinį, toks sprendimas taikomas tais mokestiniais metais, kuriais buvo pasirinkta, ir visais vėlesniais mokestiniais metais, kol Jungtinių Valstijų kompetentingi asmenys sutinka tokį pasirinkimą nutraukti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės komercinės-ūkinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei. Tačiau pelnas, gaunamas parduodant tapačius ar panašius gaminius ar prekes kaip tie, kurie parduodami per tą nuolatinę buveinę, arba užsiimant kita komercine-ūkine veikla, tokia pačia ar panašia į vykdomą per tą nuolatinę buveinę, gali būti priskiriamas tai nuolatinei buveinei, jeigu nustatoma, jog toks pardavimas ar veikla buvo organizuoti tokiu būdu, kad būtų išvengta apmokestinimo toje Valstybėje, kurioje ta nuolatinė buveinė yra.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas komercinės-ūkinės veiklos pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis.

3. Nustatant nuolatinės buveinės komercinės-ūkinės veiklos pelną, leidžiama atskaityti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant pagrįstai priskiriamas tyrimo ir plėtros išlaidas, palūkanas ir kitas panašias išlaidas bei valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur. Susitariančioji Valstybė, remdamasi savo įstatymu, gali apriboti atskaitymus, jeigu šie apribojimai atitinka gryųjų pajamų koncepciją.

4. Šis straipsnis naliečia bet kokio Susitariančiosios Valstybės įstatymo, susijusio su asmens apmokestinimo nustatymu, taikymo tais atvejais, kai tos Valstybės kompetentingų asmenų turimos informacijos nepakanka nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamo pelno su sąlyga, kad, remiantis turima informacija, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas būtų nustatomas pagal šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks komercinės-ūkinės veiklos pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Sutarties tikslams komercinės-ūkinės veiklos pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Sutarties tikslams sąvoka „komercinės-ūkinės veiklos pelnas“ reiškia pelną, gaunamą iš bet kokios komercinės-ūkinės veiklos. Ji apima, pavyzdžiui, pelną iš gamybos, prekybos, žvejybos, transporto, ryšių ar gavybinės veiklos ir iš individualių paslaugų, teikiamų per kitą asmenį, įskaitant individualias paslaugas, kurias teikia kompanija per savo darbuotojus. Ji neapima pajamų, kurias fizinis asmuo gauna už savo kaip samdomo darbuotojo ar savarankiškai teikiamas individualias paslaugas.

8. Kai komercinės-ūkinės veiklos pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

9. Taikant šio straipsnio 1 ir 2 paragrafus, 10 straipsnio (Dividendai) 5 paragrafą, 11 straipsnio (Palūkanos) 5 paragrafą, 12 straipsnio (Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą) 4 paragrafą, 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos) 3 paragrafą, 14 straipsnį (Individuali savarankiška veikla) ir 22 straipsnio (Kitos pajamos) 2 paragrafą, pajamos ar prieaugio pajamos gali būti priskiriamos nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, net jeigu pajamos ar prieaugio pajamos buvo atidėtos iki tol, kol tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė nustos egzistuoti.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. Šio straipsnio tikslams sąvoka „pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams,“ apima pelną, gaunamą su įgula (laikui ar kelionei) nuomojant jūrų laivus ar orlaivius. Ji taip pat apima pelną, kurį gauna įmonė, vykdanči tarptautinius pervežimus jūrų laivais ar orlaiviais, kai ji be įgulos nuomoja jūrų laivus ar orlaivius, jeigu tokia nuoma yra atsitiktinė 1 paragrafe aprašytai veiklai. Pelnas, kurį gauna įmonė už turto ar keleivių pervežimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės viduje, laikomas pelnu, gaunamu naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, jeigu toks pervežimas yra įmonės vykdomo tarptautinio pervežimo dalis.

3. Susitariančiosios Valstybės įmonės, kuri vykdo tarptautinius pervežimus jūrų laivais ar orlaiviais, pelnas, gaunamas naudojant, laikant ar nuomojant tarptautiniams pervežimams reikalingus konteinerius (įskaitant konteinerių pervežimams naudojamas priekabas, baržas ir susijusius įrengimus), apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje pervežimus vykdančioje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriama arba nustatoma kitokia sąlyga, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet esant tokioms sąlygoms jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

3. 1 paragrafo nuostatos neapriboja jokios bet kurios Susitariančiosios Valstybės įstatymo nuostatos, leidžiančios paskirstyti, padalyti ar priskirti pajamas, atskaitymus, įskaitymus ar nuolaidas tarp asmenų ar asmenims (nepriklausomai nuo to, ar jie yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentai), kurie priklauso ar kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja tas pats dalyvavimas, tais atvejais, kai būtina užkirsti kelią mokesčių nemokėjimui arba aiškiai pateikti bet kurio iš tokių asmenų pajamas.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos moka Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra mokėtojas, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija, kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 10 procentų dividendus mokančios kompanijos balsavimo teisę turinčių akcijų,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

a) punktas netaikomas tuo atveju, kai dividendus moka Jungtinių Valstijų asmuo, kuris yra Investicijų tvarkymo kompanija (*Regulated Investment Company*) arba Nekilnojamojo turto investicijų trastas (*Real Estate Investment Trust*).

Tuo atveju, kai dividendus moka Investicijų tvarkymo kompanija (*Regulated Investment Company*), taikomas b) punktas. Tuo atveju, kai dividendus moka Jungtinių Valstijų asmuo, kuris yra Nekilnojamojo turto investicijų trastas (*Real Estate Investment Trust*), b) punktas taikomas tik tada, kai faktiškasis dividendų savininkas yra fizinis asmuo, turintis mažesnę kaip 10 procentų Nekilnojamojo turto investicijų trasto (*Real Estate Investment Trust*) dalį; kitu atveju išskaitomas toks mokestis, koks nustatytas vidaus įstatyme.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat kaip pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija. Sąvoka „dividendai“ taip pat apima pajamas iš susitarimų, suteikiančių teisę dalyvauti pelne (įskaitant skolinius įsipareigojimus), jeigu jie taip apibrėžiami Susitariančiosios Valstybės, kurioje pajamos susidaro, įstatyme.

4. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra mokėtojas, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o dividendai priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komercinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

5. Kompanija, vienos iš Susitariančiųjų Valstybių rezidentė, turinti nuolatinę buveinę, kurios komercinės-ūkinės veiklos pelnas apmokestinamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba kurios grynosios pajamos, kurios gali būti apmokestintos kitoje Valstybėje pagal 6 straipsnį (Pajamos iš nekilnojamojo turto) arba pagal 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos) 1 paragrafą, yra apmokestinamos kitoje Valstybėje, gali būti toje kitoje Valstybėje apdėta papildomu mokesčiu greta mokesčio nuo pelno. Tačiau toks mokestis negali viršyti 5 procentų kompanijos, kuri apmokestinama kitoje Valstybėje, pelno dalies, atitinkančios dividendams ekvivalentį tokio pelno sumą.

6. Kai Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti to rezidento mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, sudaro toje kitoje Valstybėje esančios nuolatinės buveinės ar nuolatinės veiklavietės turto dalį, net jeigu mokami dividendai, visi arba jų dalis, susideda iš pelno ar pajamų, susidarančių toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, kurios susidaro Susitariančiojoje Valstybėje ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas:

a) Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinius padalinius ir vietos valdžią, centrinis bankas ar bet kokia finansinė institucija, nuosavybės teise visiškai priklausanti tai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės, padalinio, valdžios ar institucijos garantuotą ar apdraustą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma minėtoje Valstybėje;

b) Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos atleidžiamos nuo mokesčio toje Valstybėje, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė ir palūkanos mokamos už įsiskolinimą, atsirandantį, kai tos kitos Valstybės įmonė parduoda kreditan bet kokius gaminius ar gamybinius, prekybinius ar mokslinius įrengimus pirma minėtos Valstybės įmonei, išskyrus kai pardavimas vyksta ar įsiskolinimas atsiranda tarp susijusių asmenų;

c) Jungtinės Valstijos pagal savo vidaus įstatymą gali apmokestinti įskaitytą likutinio dalyvavimo Nekilnojamojo turto ipotekų fonde (*Real Estate Mortgage Investment Conduit*) perviršį ir

d) palūkanos, kurias moka Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kurios nustatomos remiantis įplaukomis, pardavimu, pajamomis, pelnu arba kitais skolininko ar susijusio asmens finansinės-ūkinės veiklos rodikliais, remiantis skolininko ar susijusio asmens turto vertės bet koku pasikeitimu arba remiantis bet kokiais skolininko ar susijusio asmens mokamais dividendais, bendrijos pajamų paskirstymu ar panašia išmoka, taip pat gali būti apmokestinamos toje Valstybėje ir pagal jos įstatymus, bet jeigu faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, bendra palūkanų suma gali būti apmokestinama tarifu, ne didesniu negu 10 straipsnio (Dividendai) 2 paragrafo b) punkte nurodytas tarifas.

4. Šioje Sutartyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, ir nuo to, atsižvelgiant į 10 straipsnio (Dividendai) 4 paragrafą, ar jie turi teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ar laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus, taip pat visas kitas pajamas, laikomas palūkanomis pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje tos pajamos susidaro, mokesčių įstatymą. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

5. 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos

palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarantiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas Sutarties nuostatas.

8. Susitariančiosios Valstybės rezidentas gali būti apmokestinamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje už išlaidas palūkanoms, priskiriamas jo pelnui, kuris priskiriamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančiai nuolatinei buveinei arba kuris apmokestinamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pagal 6 straipsnį (Pajamos iš nekilnojamojo turto) ar 13 straipsnio (Kapitalo prieaugio pajamos) 1 paragrafą tiek, kiek tokios palūkanos viršija tos nuolatinės buveinės arba už tokią aukščiau nurodytą veiklą faktiškai išmokėtas palūkanas. Šiuo atveju priskiriamos išlaidos palūkanoms, viršijančios faktiškai išmokėtas palūkanas, laikomos pajamomis, kurios susidaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir kurių faktiškasis savininkas yra pirma minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, kurie susidaro Susitariančiojoje Valstybėje ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,

b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Šioje Sutartyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensacija už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant programinę įrangą, kino filmus ir filmus ar juostas bei radijuje ar televizijoje naudojamas kitas vaizdo ar garso atkūrimo priemones, bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, ar kitą panašią teisę ar turtą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį. Sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ taip pat apima išmokas, gaunamas už disponavimą bet kuria tokia teise ar turtu, kai tokias išmokas sąlygoja jų našumas, naudojimas ar tolesnis disponavimas.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei. Kiekvienu tokiu atveju

atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

5. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

6. Šio straipsnio tikslams:

a) Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

b) Jeigu tam, kad būtų galima laikyti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje a) punktas netaikomas, o atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą yra mokami už naudojimąsi ar už teisę naudotis Susitariančiojoje Valstybėje bet koku 3 paragrafe aprašytu turtu ar teise, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, o ne Valstybėje, kurios rezidentas yra mokėtojas.

c) Neatsižvelgiant į ankstesnes šio paragrafo nuostatas, išmokos, gaunamos kaip kompensacija už kontenerių (įskaitant kontenerių pervežimams naudojamas priekabas, baržas ir susijusius įrengimus) naudojimą pervežant keleivius ar turtą (bet ne pervežimą tarp Susitariančiojoje Valstybėje esančių vietovių) ir neaprašytos 8 straipsnyje (Jūrų laivininkystė ir oro transportas), nėra laikomos susidarančiomis nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos ar pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Šio straipsnio tikslams sąvoka „kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas“ apima 6 straipsnyje (Pajamos iš nekilnojamojo turto) apibrėžtą nekilnojamąjį turtą, kuris yra toje kitoje Valstybėje. Ji taip pat apima kompanijos, kurios turtą sudaro ne mažiau kaip 50 procentų toje kitoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto, akcijas ir dalį bendrijoje, traste ar palikiminiame traste (*estate*) tiek, kiek jų aktyvus sudaro toje kitoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas. Jungtinėse Valstijose sąvoka apima „dalyvavimą Jungtinių Valstijų nekilnojamame turte“ (*United States real property interest*).

3. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, naudojanti jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniams pervežimams, gauna iš tarptautiniams pervežimams naudojamų jūrų laivų,

orlaivių ar konteinerių arba su tokių jūrų laivų, orlaivių ar konteinerių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

5. 12 straipsnio (Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą) 3 paragrafe aprašytos išmokos apmokestinamos tik remiantis 12 straipsnio nuostatomis.

6. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto (bet ne to turto, kuris minimas 1 – 5 paragrafuose) perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu tokios paslaugos nėra teikiamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Tokiu atveju pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinėi veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš pirmame šio paragrafo sakinyje nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinėi veiklavietei.

2. 1 paragrafo tikslams kitoje Susitariančiojoje Valstybėje apmokestinamos pajamos nustatomos tuo pačiu būdu, kaip ir tos kitos Valstybės rezidento pajamos, gaunamos už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą. Tačiau šis paragrafas negali būti aiškinamas kaip įpareigojantis Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16 (Direktorių atlyginimai), 18 (Pensijos, socialinis draudimas, rentos, alimentai ir pašalpos vaikams), 19 (Valstybinė tarnyba) ir 20 (Studentai, praktikantai ir tyrinėtojai) straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais mokestiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, kurį gauna jūrų laivo ar orlaivio, kurį Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniams pervežimams, nuolatinės įgulos narys, gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kita kompensacija, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio panašaus organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 (Individuali savarankiška veikla) ir 15 (Veikla, susijusi su darbo santykiais) straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje, išskyrus atvejus, kai tokio atlikėjo ar sportininko bendros pajamos (įskaitant jam atlygintas ar jo naudai padarytas išlaidas), gautos iš tokios veiklos duotais mokestiniais metais, neviršija dvidešimties tūkstančių Jungtinių Valstijų dolerių (\$20,000) arba jų ekvivalento Lietuvos litais.

2. Jeigu pajamos iš atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos to kito asmens pajamos, neatsižvelgiant į 7 (Komeracinės-ūkinės veiklos pelnas), 14 (Individuali savarankiška veikla) ir 15 (Veikla, susijusi su darbo santykiais) straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą, jeigu nenustatoma, kad nei atlikėjas ar sportininkas, nei su juo susiję asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai koku nors būdu nedalyvauja to kito asmens pelne (įskaitant pajamas už uždelstus atlyginimus, premijas, tantjemas, dividendus, bendrijos pajamų paskirstymą ar kitą paskirstymą).

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, kurias už veiklą Susitariančiojoje Valstybėje gauna kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas kaip atlikėjas ar sportininkas, jeigu jo vizitą į pirma minėtą Valstybę visiškai arba didžiąją jo dalį finansuoja kitos Susitariančiosios Valstybės arba jos politinio padalinio ar vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS, SOCIALINIS DRAUDIMAS, RENTOS, ALIMENTAI IR PAŠALPOS VAIKAMS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio (Valstybinė tarnyba) nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami periodiškai ar kaip vienkartinė suma, kuriuos už praeityje dirbtą samdomą darbą gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas,

apmokestinami tik toje Valstybėje, tačiau bet kokios tokios pensijos ar atlyginimo suma, kuri būtų atimta iš apmokestinamųjų pajamų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu gavėjas būtų jos rezidentas, atleidžiama nuo mokesčio pirma minėtoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, išmokos, kurias moka Susitariančioji Valstybė pagal tos Valstybės socialinio draudimo ar panašių įstatymų nuostatas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui ar Jungtinių Valstijų piliečiui, apmokestinamos tik pirma minėtoje Valstybėje.

3. Rentos, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Šiame paragrafe vartojama sąvoka „rentos“ reiškia periodiškai nustatytu laiku per apibrėžtą metų skaičių mokamą nustatyto dydžio sumą (bet ne pensiją), kurią buvo įsipareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir visišką kompensaciją (bet ne teikiant paslaugas).

4. Alimentai, kurie atskaitomi skaičiuojant apmokestinamąsias pajamas Susitariančiojoje Valstybėje ir kuriuos tos Valstybės rezidentas moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinami tik toje kitoje Valstybėje. Šiame paragrafe sąvoka „alimentai“ reiškia periodines išmokas, mokamas pagal raštišką skyrybų susitarimą arba pagal skyrybų, atskiros išlaikymo ar privalomos paramos nuosprendį, kai šios išmokos apmokestinamos gavėjo rankose pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentas jis yra.

5. 4 paragrafe nepaminėtos periodinės išmokos, kurios skirtos nepilnamečio vaiko išlaikymui pagal raštišką skyrybų susitarimą arba pagal skyrybų, atskiros išlaikymo ar privalomos paramos nuosprendį ir kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, toje kitoje Valstybėje neapmokestinamos.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. Neatsižvelgiant į 15 (Veikla, susijusi su darbo santykiais) ir 17 (Artistai ir sportininkai) straipsnių nuostatas:

a) atlyginimas (bet ne pensija), kurį fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia arba kuris mokamas iš jų sukurtų fondų už samdomą darbą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai vykdant valstybinio pobūdžio funkcijas, apmokestinamas, atsižvelgiant į b) punkto nuostatas, tik toje Valstybėje;

b) tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalas arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2. Atsižvelgiant į 18 straipsnio (Pensijos, socialinis draudimas, rentos, alimentai ir pašalpos vaikams) 2 paragrafo nuostatas:

a) bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už darbą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai vykdant valstybinio pobūdžio funkcijas, apmokestinama, atsižvelgiant į b) punkto nuostatas, tik toje Valstybėje;

b) tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

20 straipsnis

STUDENTAI, PRAKTIKANTAI IR TYRINĖTOJAI

1. a) Fizinį asmenį, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas atvykimo į kitą Susitariančiąją Valstybę dieną ir kuris laikinai gyvena toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, turėdamas pagrindinį tikslą:

(i) mokytis universitete ar kitoje toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje mokymosi institucijoje arba

(ii) atlikti stažuotę, reikalingą įgyjant profesinių ar specialybės įgūdžių, arba

(iii) mokytis ar atlikti tyrinėjimus gaudamas tam stipendiją, pašalpą ar apdovanojimą iš valstybinės, religinės, labdaros, mokslo, literatūrinės ar švietimo organizacijos,

ta kita Susitariančioji Valstybė atleidžia nuo mokesčio, mokamo nuo šio paragrafo b) punkte aprašytų sumų ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu, prasidedančiu jo atvykimo į tą kitą Susitariančiąją Valstybę dieną.

b) Šio paragrafo a) punkte minimos sumos yra:

(i) iš užsienio gaunamos ir jo pragyvenimui, švietimui, mokslui, tyrinėjimams ar stažuotei skiriamos išmokos (bet ne kompensacija už suteiktas paslaugas),

(ii) stipendija, pašalpa ar apdovanojimas ir

(iii) pajamos, gaunamos už toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikiamas paslaugas, kurių bendra suma neviršija penkių tūkstančių Jungtinių Valstijų dolerių (\$5,000) arba jų ekvivalento Lietuvos litais.

2. Fizinį asmenį, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas atvykimo į kitą Susitariančiąją Valstybę dieną ir kuris kaip pirma minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentas darbuotojas arba pagal su šiuo rezidentu sudarytą sutartį laikinai gyvena toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, turėdamas pagrindinį tikslą:

a) įgyti techninės, profesinės ar komercinės-ūkinės veiklos patirties iš asmens, kuris nėra tas pirma minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba

b) mokytis universitete ar kitoje toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pripažintoje mokymosi institucijoje,

ta kita Susitariančioji Valstybė dvylikos vienas po kito einančių mėnesių laikotarpiu atleidžia nuo mokesčio, mokamo nuo jo už paslaugas gaunamų pajamų, jeigu jų bendra suma neviršija aštuonių tūkstančių Jungtinių Valstijų dolerių (\$8,000) arba jų ekvivalento Lietuvos litais.

3. Fizinį asmenį, kuris yra vienos iš Susitariančiųjų Valstybių rezidentas tuo metu, kai atvyksta laikinai gyventi į kitą Susitariančiąją Valstybę, ir kuris laikinai gyvena kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ne ilgesniu kaip vienerių metų laikotarpiu kaip tos kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybės remiamos programos dalyvis, turėdamas pagrindinį tikslą stažuotis, atlikti tyrinėjimus ar mokytis, ta kita Susitariančioji Valstybė atleidžia nuo mokesčio, mokamo nuo jo už taip stažuojantis, atliekant tyrinėjimus ar mokantis teikiamas paslaugas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gaunamų pajamų, jeigu jų bendra suma neviršija dešimties tūkstančių Jungtinių Valstijų dolerių (\$10,000) arba jų ekvivalento Lietuvos litais.

4. Šis straipsnis netaikomas pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, kai tokie tyrinėjimai atliekami ne visuomeniniais tikslais, o pirmiausia konkretaus asmens ar asmenų naudai.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-20 straipsnių nuostatas.

2. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Valstybėje, tyrimu ir eksploatavimu, atsižvelgiant į 3 ir 4 paragrafus dėl šios veiklos laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

3. 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šio paragrafo tikslams:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma veikla, kuria užsiima tas kitas asmuo, jeigu pastarojo veikla iš esmės yra tokia pati kaip ir ta, kuria užsiima pirma minėtas asmuo, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu kaip ir savo paties veikla,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečias asmuo ar asmenys.

4. Tačiau šio straipsnio nuostatos netaikomos:

a) vienai iš 5 straipsnio (Nuolatinė buveinė) 4 paragrafe nurodytų veiklų arba bet kokiam jų deriniui,

b) vilkimui ar buksyravimui arba tvirtinimui inkarais, kai tai atliekantys laivai pirmiausia skirti tokiam tikslui, ir bet kokiai kitai tokiomis laivais vykdomai veiklai arba

c) reikmenų ar darbuotojų tarptautiniams pervežimams jūrų laivais ar orlaiviais.

5. a) Atsižvelgiant į šio paragrafo b) punktą, algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tyrimu ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir to darbo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu Susitariančiojoje Valstybėje, arba už samdomą darbą laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kituose tokiai veiklai pagalbinuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra darbdavys.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Pajamų rūšys, kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, nesvarbu, kur susidarančios, ir kurios neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms – bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio (Pajamos iš nekilnojamojo turto) 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, – jeigu tokių pajamų faktiškasis savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o pajamos yra priskiriamos tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio (Komerčinės-ūkinės veiklos pelnas) arba 14 straipsnio (Individuali savarankiška veikla) nuostatos.

23 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę naudotis visomis šios Sutarties lengvatomis, jeigu tik jis yra „pripažintas rezidentas“, kaip apibrėžta šiame straipsnyje.

2. Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra pripažintas rezidentas mokestiniais metais, jeigu tik jis yra:

a) fizinis asmuo,

b) Susitariančioji Valstybė, jos politinis padalinys ar vietos valdžia arba tokios Valstybės, padalinio ar valdžios agentūra ar organizacija,

c) kompanija, jeigu:

(i) ne mažiau kaip 50 procentų kiekvienos rūšies kompanijos akcijų faktiškieji avininkai ne mažiau kaip pusę mokestinių metų dienų yra pripažinti rezidentai, remiantis šio paragrafo a), b), e) ar f) punktais, arba Jungtinių Valstijų piliečiai su sąlyga, kad netiesioginės nuosavybės atveju kiekvienas tarpinis savininkas yra asmuo, pagal šį paragrafą turintis teisę naudotis Sutarties lengvatomis, ir

(ii) per tuos mokestinius metus kompanijos išmokėtos ar priskaičiuotos sumos:

A) asmenims, kurie nėra nei pripažinti rezidentai, nei Jungtinių Valstijų piliečiai, ir

B) kurios atskaitomos skaičiuojant pajamų mokestį kompanijos rezidavimo Valstybėje (bet neįskaitant vykdant įprastą komercinę-ūkinę veiklą už paslaugas ar materialų turtą išmokamų sumų, kurios nustatomos tokiomis kainomis, kaip ir sandoriuose tarp nesusijusių asmenų (*arm's length payments*)),

neviršija 50 procentų kompanijos bendros pajamų sumos tais metais,

d) trustas ar palikiminis trustas (*estate*), jeigu jo faktiškųjų savininkų dalyvavimas atitinka c) (i) punkto reikalavimus, o jo išmokos asmenims, kurie nėra pripažinti rezidentai ar Jungtinių Valstijų piliečiai, atitinka c) (ii) punkto reikalavimus,

e) asmuo, jeigu:

(i) faktiškasis dalyvavimas, sudarantis ne mažiau kaip 50 procentų kiekvienos rūšies dalyvavimo tame asmenyje vertės, yra realiai ir reguliariai kotiruojamas pripažintoje vertybinių popierių biržoje arba

(ii) ne mažiau kaip 50 procentų kiekvienos rūšies dalyvavimo tame asmenyje tiesioginiai ar netiesioginiai savininkai yra asmenys, kuriems lengvatos suteikiamos remiantis (i) papunkčiu su sąlyga, kad netiesioginės nuosavybės atveju kiekvienas tarpinis savininkas yra asmuo, pagal šį paragrafą turintis teisę naudotis Sutarties lengvatomis,

f) 4 straipsnio (Rezidentas) 3 b) punkte aprašytas asmuo su sąlyga, kad tokiam asmenyje daugiau kaip pusė beneficiantų, narių ar dalyvių yra pripažinti rezidentai, arba

g) Jungtinių Valstijų Investicijų tvarkymo kompanija (*Regulated Investment Company*) arba panašus vienetas Lietuvoje, dėl kurio gali susitarti Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

3. a) Susitariančiosios Valstybės rezidento, kuris nėra pripažintas rezidentas, pajamų, gautų kitoje Valstybėje, rūšims suteikiamos šios Sutarties lengvatos, jeigu:

(i) rezidentas pirma minėtoje Valstybėje užsiima komercine-ūkine veikla,

(ii) pajamos yra susijusios su ta komercine-ūkine veikla arba yra jai atsitiktinės ir

(iii) komercinė-ūkinė veikla yra esminė dėl veiklos, iš kurios gaunamos pajamos kitoje Valstybėje.

b) Šio paragrafo tikslams tokia komercinė-ūkinė veikla kaip investavimas ar investicijų valdymas nėra laikoma aktyvia komercine-ūkine veikla, jeigu tai nėra bankininkystė, draudimo veikla ar su vertybiniais popieriais susijusi veikla, kurią vykdo bankas, draudimo kompanija ar registruotas vertybinių popierių dileris.

c) Ar komercinė-ūkinė veikla yra esminė šio paragrafo tikslams, nustatoma remiantis visais faktais ir aplinkybėmis. Tačiau bet koku atveju komercinė-ūkinė veikla laikoma esmine, jeigu su komercinė-ūkinė veikla pirma minėtoje Valstybėje susijusių aktyvų vertė, bendrosios pajamos ir išlaidos darbo užmokesčiui prieš tai buvusiais mokestiniais metais arba prieš tai buvusių trejų mokestinių metų jų vidurkis yra lygios ne mažiau kaip 7,5 procento rezidento (ir bet kokios susijusios šalies) aktyvų vertės, bendrųjų pajamų ir išlaidų darbo užmokesčiui, atitinkamai, proporcingos dalies, tenkančios veiklai, iš kurios gaunamos pajamos kitoje Valstybėje, o tų trijų tarifų vidurkis viršija 10 procentų.

d) Gautos pajamos yra susijusios su komercinė-ūkinė veikla, jeigu ta veikla, iš kurios gaunamos pajamos kitoje Valstybėje, yra komercinės-ūkinės veiklos kryptis, sudaranti dalį komercinės-ūkinės veiklos arba ją papildanti. Veikla yra būdinga komercinei-ūkinei veiklai, jeigu ji padeda vykdyti komercinę-ūkinę veiklą kitoje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidento, neatsižvelgiant į tai, kad jis nėra pripažintas rezidentas pagal 2 paragrafo nuostatas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje susidarantioms pajamoms gali būti suteiktos Sutarties lengvatos, jeigu taip nustato tos kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingi asmenys.

5. Šio straipsnio tikslams sąvoka „pripažinta vertybinių popierių birža“ reiškia:

a) NASDAQ sistemą, priklausančią Nacionalinei vertybinių popierių dilerių asociacijai (*National Association of Securities Dealers, Inc.*), ir bet kokią vertybinių popierių biržą, kurią Jungtinių Valstijų Vertybinių popierių ir biržų komisija (*U. S. Securities and Exchange Commission*) įregistravo kaip nacionalinę vertybinių popierių biržą pagal 1934 metų Jungtinių Valstijų Vertybinių popierių biržos įstatymą (*U. S. Securities Exchange Act*),

b) Lietuvos nacionalinę vertybinių popierių biržą ir

c) bet kokią kitą vertybinių popierių biržą, dėl kurios susitaria Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys.

6. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys tarpusavyje konsultuojasi siekdami rasti bendrą šio straipsnio nuostatų taikymo būdą, įskaitant vadovo visuomenei išleidimą. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys pagal 27 straipsnio (Keitimasis informacija ir administracinė pagalba) nuostatas keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šio straipsnio nuostatas.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Remiantis Jungtinių Valstijų įstatymo (kuris gali būti retkarčiais pataisomas, nekeičiant jo bendrojo principo) nuostatomis ir atsižvelgiant į jo apribojimus, Jungtinės Valstijos Jungtinių Valstijų rezidentui ar piliečiui leidžia į Jungtinių Valstijų pajamų mokestį įskaityti:

a) paties tokio rezidento ar piliečio arba jo vardu sumokėtą Lietuvos mokestį ir

b) Jungtinių Valstijų kompanijos, kuriai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų kompanijos, Lietuvos rezidentės, iš kurios Jungtinių Valstijų kompanija gauna dividendus, balsavimo teisę turinčių akcijų, atveju pačios pelną skirstančios kompanijos arba jos vardu sumokėtą Lietuvos mokestį nuo pelno, iš kurio išmokėti dividendai.

2. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

a) kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Jungtinėse Valstijose, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atskaityti sumą, lygią Jungtinėse Valstijose už jas sumokėtam pajamų mokesčiui (bet ne kokiam nors tokiam mokesčiui, kuris imamas dėl Jungtinių Valstijų pilietybės); tačiau tokia atskaitoma suma neturi viršyti prieš atskaitymą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio dalies, priskiriamos pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Jungtinėse Valstijose;

b) a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Jungtinių Valstijų rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų visą balsavimo teisę turinčių akcijų, į Jungtinių Valstijų mokamą mokestį įskaitomas ne tik dividendų mokestis, bet taip pat ir atitinkama kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalis.

3. Dvigubo apmokestinimo panaikinimo pagal šį straipsnį tikslams ir atsižvelgiant į tokias Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose numatytas šaltinio taisykles, kurios taikomos užsienio valstybėse sumokėto mokesčio įskaitymo apribojimo tikslams, pajamos, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kurios gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje remiantis šia Sutartimi (bet ne tos, kurios apmokestinamos tik dėl pilietybės remiantis 1 straipsnio (Bendra Sutarties taikymo sritis) 4 paragrafu), laikomos susidarančiomis toje kitoje Valstybėje.

25 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai. Tačiau apmokestinimo Jungtinėse Valstijose tikslams Jungtinių Valstijų nacionalai, kurie apmokestinami už pasaulines pajamas, nėra tose pačiose aplinkybėse kaip Lietuvos nacionalai, kurie nėra Jungtinių Valstijų rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ar nuolatinės veiklavietės, kurią fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu įmonių ar fizinių asmenų, tos kitos Valstybės rezidentų, užsiimančių ta pačia veikla. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių įsipareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio (Asocijuotos įmonės) 1 paragrafo, 11 straipsnio (Palūkanos) 7 paragrafo arba 12 straipsnio (Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą) 5 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės rezidento apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias šis rezidentas moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės rezidento apmokestinamąjį kapitalą bet kokios šio rezidento skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atskaitomos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma minėtos Valstybės rezidento skolos.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojama, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

5. Šis straipsnis negali būti aiškinamas kaip neleidžiantis kuriai nors Susitariančiai Valstybei imti 10 straipsnio (Dividendai) 5 paragrafe aprašyto mokesčio.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio (Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis) nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į kurios nors Susitariančiosios Valstybės kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus ar kitus procedūrinius apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali susitarti būtent dėl:

- a) vienodo Susitariančiosios Valstybės įmonės pajamų, atskaitymų, įskaitymų ar nuolaidų priskyrimo jos nuolatinei buveinei, esančiai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje,
- b) vienodo pajamų, atskaitymų, įskaitymų ar nuolaidų paskirstymo tarp asmenų,
- c) vienodo tam tikros pajamų rūšies charakterizavimo,
- d) vienodo asmenų charakterizavimo,
- e) vienodo šaltinio taisyklių taikymo tam tikroms pajamų rūšims,
- f) sąvokos bendros reikšmės,
- g) Sutartyje numatytų specifinių sumų doleriais padidinio atspindint ekonomikos ar monetarinę plėtrą,
- h) išankstinių kainų suderinimo priemonių ir
- i) tokio vidaus įstatymo nuostatų dėl baudų ir delspinigių taikymo, kuris atitiktų Sutarties tikslus.

Jie taip pat gali tarpusavyje konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA IR ADMINISTRACINĖ PAGALBA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri svarbi įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, įskaitant mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimą, surinkimą, priverstinį išieškojimą ar teisminį persekiojimą arba apeliaciją dėl jų nagrinėjimą. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu (Bendra Sutarties taikymo sritis). Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir

suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimančioms mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu, surinkimu ar administravimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba apeliacijų dėl jų nagrinėjimu, arba tiems, kurie užsiima aukščiau išvardytųjų priežiūra. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti per viešus teismo procesus arba teisminiuose sprendimuose.

2. 1 paragrafo nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,

b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafą, prašymą gavusios Valstybės įstatymai ar praktika, susiję su finansinių institucijų, atstovų ar asmenų, veikiančių kaip agentai ar patikėtiniai, informacijos arba informacijos apie skolos dokumentų nuosavybę ar asmens savininkus atskleidimu, neličia prašymą gavusios Valstybės kompetentingų asmenų. Kompetentingi asmenys turi teisę gauti ir teikti informaciją, neatsižvelgiant į tokius atskleidimo įstatymus ir praktiką. Jeigu Susitariančioji Valstybė, remdamasi šiuo straipsniu, prašo informacijos, kita Susitariančioji Valstybė gauna su prašymu susijusią informaciją tuo pačiu būdu ir tiek, lyg pirma minėtos Valstybės mokestis būtų tos kitos Valstybės mokestis ir būtų imamas tos kitos Valstybės. Gavęs specialų Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymą, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pagal šį straipsnį pateikia informaciją tokia forma kaip liudininkų parodymai ir autentiškos neredaguotų dokumentų originalų kopijos (įskaitant knygas, dokumentus, ataskaitas, registrus, sąskaitas ar raštus) ir tiek, kiek tokie parodymai ir dokumentai gali būti gaunami remiantis tos kitos Valstybės įstatymais ir administravimo praktika, kada tai būna jos pačios mokesčiai.

4. Kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių stengiasi surinkti kitos Susitariančiosios Valstybės naudai tokias sumas, kokios gali būti būtinos užtikrinant, kad Sutartimi numatytos mokesčių, kuriuos ima ta kita Valstybė, lengvatos nebūtų taikomos asmenims, kurie tokios teisės neturi.

5. 4 paragrafas neįpareigoja nė vienos iš Susitariančiųjų Valstybių imtis administracinių priemonių, kurios savo esme skiriasi nuo naudojamų surenkant jos pačios mokesčius arba kurios prieštarauja jos suverenitetui, saugumui ar viešajai tvarkai.

6. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio (Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis) nuostatas, šio straipsnio tikslams Sutartis taikoma visų rūšių mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė.

7. Prašymą gavusios Valstybės kompetentingi asmenys leidžia prašymą pateikusios Valstybės atstovams atvykti į prašymą gavusią Valstybę apklausti fizinių asmenų ir peržiūrėti knygų bei dokumentų, esant asmenų, su kuriais bendraujama, sutikimui ir dalyvaujant prašymą gavusios Valstybės kompetentingam asmeniui.

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neličia jokių diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojų mokestinių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

29 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės diplomatiniais kanalais praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai, būtini Sutarčiai įsigaliooti, įvykdyti.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo iš 1 paragrafe minimų pranešimų gavimo dieną, ir jos nuostatos taikomos abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – sumoms, mokamoms ar įskaitomoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams – mokestiniais metais, prasidedančiais kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

3. Penkerių metų laikotarpiu nuo šios Sutarties įsigaliojimo Susitariančiųjų Valstybių paskirti asmenys konsultuojasi dėl Sutarties taikymo pajamoms, gaunamoms iš naujų technologijų (tokioms kaip išmokos, gautos už perdavimą palydovu, kabeliu, optiniu pluoštu ar panašia technologija), įskaitant derybas dėl Sutarties papildymo protokolu (jeigu reikia).

30 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – sumoms, mokamoms ar įskaitomoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams – mokestiniais metais, prasidedančiais kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vašingtone 1998 m. sausio 15 d. lietuvių ir anglų kalbomis, abiem tekstams esant vienodos galios.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

JUNGTINIŲ AMERIKOS VALSTIJŲ
VYRIAUSYBĖS VARDU